

Які причини домашнього насильства?

За дев'ять місяців 2017 року зі скаргою на прояви домашнього насилля звернулися понад вісімдесят тисяч разів. І це близько десяти відсотків від загальної кількості випадків. У минулому випуску ми розповідали про “Поліцейську мережу протидії домашньому насильству” або як її називають – “Поліну”. Наші журналісти продовжили досліджувати тему побутового насилля. Які його причини та чи можна розпізнати кривдника ще під час знайомства?

Декілька років тому молода дівчина одружилась із коханим хлопцем. Вони переїхали у власне помешкання і хотіли жити довго та щасливо. Однак казка дуже швидко перетворилася на фільм жахів.

Анастасія – жертва домашнього насильства (телефонна розмова):
“Спочатку він почав затримуватися на роботі. Приходив дуже пізно... На моє питання чому, відповідав щось незрозуміле або змінював тему. Потім він взагалі декілька разів не ночував удома. Я дуже хвилювалася... Коли, нарешті, повернувся, то прийшов дуже розлючений. Я намагалася дізнатися, що сталося, але він почав кричати, щоб я не пхала носа не у свої справи”.

Сварки частішали. Дівчина не розуміла, що коїться із її коханим, адже на початку їхнього сімейного життя все було чудово. Одного разу чоловік повернувся додому напідпитку. Коли Анастасія запитала, чому він уживав алкоголь, хлопець мовчки вдарив дівчину.

Анастасія –жертва домашнього насильства (телефонна розмова):
“Я тоді дуже злякалась, адже він ніколи не піднімав на мене руку. Проте це були лише квіточки... Згодом він майже кожного дня повертався п'яний... Часто піднімав на мене руку”.

Терпець увірвався після чергової розмови із матір'ю. Жінка

бачила, що донька часто приходиться до неї із синцями. А тому вирішила, що далі так тривати не може. Мати наполягла на тому, щоб дочка покинула свого чоловіка, адже невідомо, що могло б статися у майбутньому. Зараз Анастасія живе в іншому місті. Говорить, що згадувати про події п'ятирічної давності їй досі боляче. Ця історія – лише одна з мільйонів. Розбиті сім'ї, поламані долі, скалічене дитинство. Причини насильства мають різний характер. По-перше, це дитинство кривдника. Хто в дитячі роки зазнавав кривди в сім'ї, або ж був свідком проявів насилля стосовно когось із рідних, набагато частіше повторює таку модель поведінки у власній сім'ї.

Раїса Кузьменко – психолог-консультант: “Если взять историю абсолютно каждого человека, кто проявлял какое-либо насилие по отношению к другим людям, то эти люди сами оказывались когда-то жертвами какого-то насилия по отношению к себе, начиная с детства”.

Людина, якій завдали свого часу сильного болю, часто має тенденцію до накопичення неприємних спогадів. Якщо такі ситуації повторюються, виникає ще більша психологічна травма. Без допомоги фахівця все може завершитися плачевно.

Раїса Кузьменко – психолог-консультант: “И кроме того, человек, который является жертвой насильника, он сам с другой стороны. Это как качели, которые переворачиваются. Он сам становится насильником к кому-то более слабому”.

Міжнародна громадська організація “Ла Страда” вже протягом двадцяти років здійснює діяльність у таких напрямках: запобігання всім видам ґендерного насильства, зокрема насильства в сім'ї, протидії торгівлі людьми та забезпечення прав дітей. Жертва може зателефонувати за номером 116-123 й отримати допомогу. На лінії працюють юристи, соціальні працівники та психологи.

Ольга Дунебабіна – речниця громадської організації “Ла Страда – Україна”: “Дуже важливо зателефонувати і отримати

консультацію, отримати допомогу в той момент, коли відбулося насильство. Це те, що ми називаємо екстреними консультаціями. Тобто щойно відбулося насильство – жінка одразу телефонує. Їй потрібна допомога не лише юриста чи соціального працівника, а в першу чергу – допомога психолога”.

У суспільстві склався стереотип, що від насильства страждають тільки жінки, трохи рідше – діти. Проте чоловіки також бувають жертвами.

Ольга Дунебабіна – речниця громадської організації “Ла Страда – Україна”: “Чоловіки, які готові звертатися в поліцію стосовно цього питання – це, переважно, пенсіонери, які зазнають насильства з боку дітей. Але чоловік, над яким дружина чинить насильство, соромляться звертатися в поліцію, а таких тридцять відсотків дзвінків на гарячу лінію (!). Цим чоловікам дуже складно зізнатися, що я – сильний чоловік, а от таке у мене вдома відбувається”.

Зазвичай у насильницьких діях звинувачують кривдника. Але жертві також варто проаналізувати власний психологічний стан. Адже одна із причин насилля може ховатися у психології жертви.

Раїса Кузьменко – психолог-консультант: “Тот человек, который оказывается жертвой, на самом деле испытывает очень низкую самооценку. У него нет чувства собственного достоинства, и он подсознательно притягивает к себе насильника. Если мы говорим о семье и как избавиться от насилия, нужно обратить внимание на то, что если прекращено уже физическое насилие, то жертве очень нужно заниматься собой, своим развитием для того, чтобы почувствовать себя очень ценной в глазах Бога”.

Сім’я – це найвища цінність у суспільстві. Тому перш за все потрібно намагатися врятувати шлюб.

Мерилін Мюррей – психотерапевт: “Я працюю в християнському центрі, де ми сповідуємо християнські цінності. Ми проти розлучення, але коли хтось із подружжя відмовляється від допомоги, ми намагаємося всіма доступними способами врятувати

шлюб. Наш консультант виступає в ролі посередника й розповідає кривднику: якщо ти не змінишся, то втрапиш дружину. Наша ціль – це врятувати шлюб, якщо це можливо. Але найважливіше – це врятувати життя”.

**Інна Сокольська, Валерія Полторацька, Віктор Кармазенюк,
Київщина, “Вісті надії”**